

Ὁ περὶ τῆς Ὑφ' ὄρον Ἀναστολῆς τῆς Ἐκτελέσεως Ποινῆς Φυλακίσεως εἰς Ὁρισμένας Περιπτώσεις Νόμος τοῦ 1972 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμὸς 95 τοῦ 1972

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΦ' ΟΡΟΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΠΟΙΝΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ ΕΙΣ ΩΡΙΣΜΕΝΑΣ
ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ τῆς Ὑφ' ὄρον Ἀναστολῆς τῆς Ἐκτελέσεως Ποινῆς Φυλακίσεως εἰς Ὁρισμένας Περιπτώσεις Νόμος τοῦ 1972. Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια— Ἐρμηνεία.

«Δικαστήριον» σημαίνει ἀρμόδιον Δικαστήριον

«ποινὴ φυλακίσεως» δὲν περιλαμβάνει φυλάκισιν διὰ παράλειψιν πληρωμῆς οἰοῦδήποτε ἐπιδικασθέντος ἢ δυνάμει νόμου ὀφειλομένου ποσοῦ ἢ διὰ παράλειψιν τελέσεως ὀρισμένης πράξεως ἣτις ἔδει νὰ εἶχε τελεσθῆ ἢ διὰ παράλειψιν ἣτις ἔδει νὰ μὴ εἶχε γίνῃ.

3.—(1) Ὅσακις Δικαστήριον ἐπιβάλλῃ ποινὴν φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ δύο ἔτη, τοῦτο δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ποινὴ μὴ ἐκτελεσθῆ ἐκτὸς ἐὰν, διαρκούσης τῆς ἐν τῷ διατάγματι ὀρισμένης τριετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «περίοδος ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος»), ὁ καταδικασθεὶς ἤθελε διαπράξῃ ἕτερον ἀδίκημα τιμωρούμενον διὰ φυλακίσεως καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην διαπραξίν ἀρμόδιον δικαστήριον ἤθελε διατάξῃ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 ὅπως ἡ ἀρχικὴ ποινὴ ἐκτελεσθῇ. Ἀναστελλόμενα ποινὰ φυλακίσεως.

(2) Τὸ ἀναστέλλον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς φυλακίσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον (1) Δικαστήριον δὲν ἐκδίδει, θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ περὶ Κηδεμονίας Ἀδικοπραγούντων Νόμου, διάταγμα κηδεμονίας τοῦ προσώπου δι' ὃ ἐξεδόθη τὸ διάταγμα ἀναστολῆς δι' ἕτερον ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθέν καὶ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκδικαζόμενον ἀδίκημα. Κεφ. 162.

(3) Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει διατάγματος ἀναστολῆς δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ Δικαστήριον ἐξηγεῖ εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν εἰς τὸν καταδικασθέντα τὰς συνεπείας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὑπ' αὐτοῦ διαπράξεως κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος ἐτέρου ἀδικήματος τιμωρουμένου διὰ φυλακίσεως.

(4) Τηρουμένης οἰασδήποτε ἀντιθέτου διατάξεως ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν οἰωδήποτε ἐτέρῳ Νόμῳ ἢ δευτερογενεῖ νομοθεσίᾳ—

(α) ἀνασταλείσα ποινὴ ἣτις δὲν ἐξετελέσθη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 θὰ θεωρῆται ὡς ποινὴ φυλακίσεως διὰ τοὺς σκοποὺς οἰου—

δήποτε νομοθετήματος πλὴν τοῦ προνοούντος διὰ τὸ ἀσυμβίβαστον ἢ ἀπώλειαν ἀξιώματος ἢ ἀπώλειαν τοῦ δικαίωματος συντάξεως προσώπου καταδικασθέντος εἰς φυλάκισιν

- (β) ὁσάκις ἀνασταλείσα ποινὴ ἐξετελέσθη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 ὁ καταδικασθεὶς θὰ θεωρῆται διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐξαιρουμένων νομοθετημάτων ὡς καταδικασθεὶς κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ περίοδος πρὸς καταχώρισιν ἐφέσεως κατὰ τῆς καταδίκης δυνάμει τοῦ προειρημένου ἄρθρου ἐξέπνευσε, ἢ, ἐν ἡ περιπτώσει κατεχωρίσθη τοιαύτη ἔφεσις, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἡ ἔφεσις τελικῶς ἀπεφασίσθη ἢ ἐγκατελείφθη.

*Ἐξουσία εἰς τὸ Δικαστήριον ὅπως ἐπὶ τῇ καταδίκῃ δι' ἕτερον ἀδίκημα λάθῃ μέτρα δι' ἀνασταλείσαν ποινήν.

4.—(1) Ὅσακις πρόσωπον κατεδικάσθη, διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος, δι' ἀδίκημα τιμωρούμενον διὰ φυλακίσεως καὶ εἴτε κατεδικάσθη ὑπὸ Δικαστηρίου ὅπερ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (4) κέκτηται ἀρμοδιότητα νὰ λάθῃ μέτρα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνασταλείσαν ποινήν εἴτε μεταγενεστέρως ἐμφανίζεται ἢ προσάγεται ἐνώπιον τοιούτου Δικαστηρίου, τότε, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ποινὴ ἔχει ἐκτελεσθῇ, τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν του καὶ λαμβάνει ἐν τῶν ἀκολουθῶν μέτρων—

- (α) διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς δι' ἣν περίοδον αὐτὴ ἐπεβλήθη·
 (β) διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς διὰ περίοδον μικροτέραν ἐκείνης ἣτις ἐπεβλήθη·
 (γ) διατάσσει τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀρχικοῦ διατάγματος διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς ἐν αὐτῷ ὀριζομένης περιόδου διὰ περίοδον μὴ ὑπερβαινούσης τὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης τροποποιήσεως·
 (δ) οὐδὲν μέτρον λαμβάνει ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνασταλείσαν ποινήν,

καὶ τὸ Δικαστήριον ἐκδίδει διάταγμα δυνάμει τῆς παραγράφου (α) τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐκτὸς ἐὰν εἶναι τῆς γνώμης ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο ἀδίκον λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἀπασῶν τῶν περιστάσεων αἰτινες ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τῆς ἀναστολῆς τῆς ποινῆς καὶ τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς ἐτελέσθη τὸ νέον ἀδίκημα, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Δικαστήριον ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ ἀναφέρει τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἐνεργείας του.

(2) Ὅσακις τὸ Δικαστήριον διατάσσει ὅτι ἡ ἀνασταλείσα ποινὴ δέον νὰ ἐκτελεσθῇ, μετὰ ἢ ἄνευ τροποποιήσεως τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς περιόδου, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ἐκτέλεσις χωρήσῃ ἀμέσως ἢ ὅπως ἡ περίοδος τῆς φυλακίσεως ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου Δικαστηρίου.

Κεφ. 155.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν διατάξεων τοῦ περὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας Νόμου ἢ οἰουδήποτε ἐτέρου Νόμου χορηγούντος δικαίωμα ἐφέσεως εἰς ποινικὴν ὑπόθεσιν, οἰουδήποτε διατάγμα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ θεωρῆται ὡς καταδίκη ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τὸ ἀδίκημα δι' ὃ ἐπεβλήθη ἢ ἀνασταλείσα ποινὴ.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου—

«Δικαστήριον» σημαίνει κακούργιοδικεῖον ἢ ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ καταδικασθεὶς προσάγεται ἢ ἐμφανίζεται :

Νοεῖται ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει ἡ ἀνασταλείσα ποινὴ ἐπεβλήθη ὑπὸ κακούργιοδικεῖου ὃ καταδικασθεὶς παραπέμπεται ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸ κακούργιοδικεῖον τῆς ἐπαρχίας ἔνθα

υπεβλήθη ή ανασταλείσα ποινή ή έτερον κακουργιοδικεϊον εάν τὸ Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον κρίνη τοῦτο εὐλογον καὶ δίκαιον ἐφ' ὅσον διὰ τῆς παραπομπῆς ταύτης τὰ συμφέροντα τοῦ καταδικασθέντος δὲν παραβλάπτονται.

5.—(1) Ὅσακις Δικαστήριον ἐπιβάλλη ἐπὶ προσώπου ποινήν φυλακίσεως ἐν σχέσει πρὸς ἐν ἢ πλείονα ἀδικήματα καὶ

(α) ἡ περίοδος τῆς φυλακίσεως ὑπερβαίνει τοὺς ἕξι μῆνας ἢ ἐν ἡ περιπτώσει κατεδικάσθη εἰς δύο ἢ πλείονας περιόδους φυλακίσεως ἢ συνολικὴ διάρκεια τούτων ὑπερβαίνει τοὺς ἕξι μῆνας· καὶ

(β) τὸ Δικαστήριον ἐκδίδει διάταγμα ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς θάσει τοῦ ἄρθρου 3,

τὸ Δικαστήριον δύναται, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῇ ἀναστολῇ τῆς ποινῆς (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενον ὡς «διάταγμα ἐπιτηρήσεως») διὰ τοῦ ὁποῖου θέτει τὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τὴν ἐπιτηρησιν ἐπιτηροῦντος λειτουργοῦ διὰ περίοδον ὀριζομένην ἐν τῷ διατάγματι ἣτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὴν περίοδον ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 (1).

Διατάγματα ἐπιτηρήσεως ἐπὶ ἀναστολῇ ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Κεφ. 154.
13 τοῦ 1959
3 τοῦ 1962
43 τοῦ 1963
41 τοῦ 1964
69 τοῦ 1964
70 τοῦ 1965
5 τοῦ 1967
58 τοῦ 1967
44 τοῦ 1972.

(2) Τὸ διάταγμα ἐπιτηρήσεως καθορίζει τὴν περιοχὴν ἐν ἡ ὁ καταδικασθεὶς διαμένει καὶ ὁ ἐπιτηρῶν λειτουργὸς εἶναι ὁ διὰ τὴν περιοχὴν ταύτην κηδεμονευτικὸς λειτουργός.

(3) Ὁ καταδικασθεὶς διὰ τὸν ὁποῖον διάταγμα ἐπιτηρήσεως τελεῖ ἐν ἰσχύϊ δέον νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τοῦ ἐπιτηροῦντος λειτουργοῦ συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τούτου διδομένας ὁδηγίας καὶ νὰ γνωστοποιῇ εἰς τοῦτον οἰανδήποτε ἀλλαγὴν τοῦ τόπου διαμονῆς του.

(4) Τὸ Δικαστήριον ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ ὑπὸ ἐπιτηρησιν προσώπου ἢ οἰασδήποτε περιστάσεως ἣτις ὠδήγησεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος τροποποιεῖ ἀιολόγως τὸ διάταγμα ἐπιτηρήσεως.

(5) Κατὰ τὴν ἔκδοσιν διατάγματος ἐπιτηρήσεως τὸ Δικαστήριον ἐξηγεῖ εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν εἰς τὸν καταδικασθέντα τὸ περιεχόμενον καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος.

6.—(1) Ἐὰν ἤθελε φανῆ εἰς μέλος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ὅτι πρόσωπον δι' ὃ ἐξεδόθη διάταγμα ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς διέπραξε διαρκούσης τῆς περιόδου ἀναστολῆς τοῦ διατάγματος ἀδικήμα τιμωρούμενον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ διὰ φυλακίσεως καὶ δὲν ἔχουσι ληφθῆ μέτρα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνασταλείσαν ποινήν, τὸ μέλος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ κλητεύσῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο ὅπως παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ κλήσει ὀριζομένου Δικαστηρίου καὶ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ὀριζόμενον τόπον καὶ χρόνον.

Διάπραξις ἐτέρου ἀδικήματος ἢ παράλειψις συμμορφώσεως πρὸς διάταγμα ἐπιτηρήσεως.

(2) Ἐὰν ἤθελε φανῆ εἰς μέλος Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ὅτι πρόσωπον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη διάταγμα ἐπιτηρήσεως παρέλειψε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτό, τὸ μέλος δύναται νὰ κλητεύσῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο ὅπως παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ κλήσει ὀριζομένου Δικαστηρίου καὶ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ὀριζόμενον τόπον καὶ χρόνον καὶ ἐὰν ἤθελε φανῆ ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο παρέλειψε νὰ συμμορφωθῇ τὸ Δικαστήριον, ἄνευ θλάθης ἢ ἐπηρεασμοῦ τῆς ἰσχύος τοῦ διατάγματος ἐπιτηρήσεως, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὰς πενήκοντα λίρας.

7. Ὁ παρῶν Νόμος τίθεται ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὀρισθησομένην, διὰ γνωστοποιήσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Δημοκρατίας, ἡμερομηνίαν.

*Ἐναρξίς ἰσχύος τοῦ Νόμου.